

Eriävä mielipide Lasse Ahola

Aiemmin tehtyjä päätöksiä ei ole syytä kumota. Kerran päätettyjä asioita ei ole syytä repiä auki ja aiheuttaa turhaa huolta, myös vakavaa resurssipulaa jo muutenkin aliresurssoidun opetushenkilöstön ylikuormittamiseksi. Tämän kaltaisilla päätöksillä pitää olla em. syytä johtuen myös aikaa huolelliseen valmistautumiseen ja muutoksen tekemiseen. Nyt näin ei ole.

Koulujen kustannuksista puhuttaessa puhutaan kiinteistökustannusten osalta nk. sisäistä vuokrista. Nämä jaotellaan sekä ylläpitovuokraan että pääomavuokraan. Ylläpitovuokra on konkreettiseen kiinteistön ylläpitämiseen suunnattua rahaa, sisältäen esim. lämmityksen, sähköt ja kiinteistöhoitamisen.

Pääomavuokraan sisältyy rakennuksen korjausvastike (jota ei kuitenkaan käytetä täysimääräisesti rakennuksen kunnossapitoon, muutenhan kiinteistöt pysyisivät huippukunnossa), pääoman tuottovaatimuksen mukainen korko ja maanvuokra. Nämä rahat palautuvat kaupungille eli kiertävät taskusta toiseen. Sisäisien vuokrien suuruudesta päättää kaupunginhallitus. Se on siis hallinnollinen päätös.

Näitä rahoja kuitenkin – vaikka eivät oikeasti ole juurikaan kaupungin kassasta pois – käytetään perusteluina sille, miksi tietyn rakennuksen ylläpito on niin kallista.

Kustannuksia miettiessä kyseessä on siis eräänlainen placebo-raha, koska se ei ole todellinen kuluerä verrattaessa esim. lämmitykseen.

Jos säästöjä siis haetaan, ne voisi aloittaa näistä omaan harkintaan perustuvista kuluista ja vasta kun ne on pienennetty vastaamaan todellisia käyttökustannuksia, harkita uudelleen koulujen lakkauttamista etuajassa vastoin aiempaa kaupunginvaltuuston tekemää päätöstä koulujen palveluverkkorakenteesta.